

ת"פ 35007/04/13 - מדינת ישראל נגד איסלאם עזאיה

בית המשפט המחוזי בנצרת

08 ינואר 2015

ת"פ 35007-04-13 מדינת ישראל נ' עזאיה

ת"פ 35063-04-13

בפני כב' השופטת יפעת שיטריט
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
איסלאם עזאיה

נוכחים: בשם המאשימה: עו"ד אור לרנר

בשם הנאשם: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד רוני נוג'ידאט

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום, בו יוחסו לו במקור העבירות שעניינן, נשיאת נשק שלא כדין, החזקת נשק שלא כדין וירי באזור מגורים.
2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.
3. בדיון מיום 18/11/13 ולאחר שהוחל בשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי בטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש ואף מפאת גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירות, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולאחר מכן, הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש באשר לכל רכיבי הענישה. במעמד זה הבהירה המאשימה, כי היא תעתור להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בהתאם לרמת הענישה הנהוגה, בעוד שהסניגור יטען באופן חופשי לעונש (הכל ביחד יקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").
4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום**"). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:

א. נשיאת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

ב. החזקת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא לחוק העונשין.

כן הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר, כאמור, כמו גם

תסקירים משלימים, מונחים בפני.

עובדות כתב האישום המתוקן:

5. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בזמן הרלוונטי לכתב האישום, שר סכסוך בכפר דבוריה, בו היו מעורבים הנאשם ואחרים (להלן: "**הסכסוך**"). במסגרת הסכסוך אירעו מספר אירועי אלימות בכפר במהלך הימים הראשונים של חודש אפריל 2013.

6. עוד עולה, כי במועד אשר אינו ידוע למאשימה, הצטייד הנאשם בנשק מסוג אקדח (להלן: "**הנשק**"). ביום 6/4/13, בשעה 16:30 או בסמוך לכך, על רקע האירועים הקשורים לסכסוך, הגיע הנאשם למרכז הכפר כשהוא נושא ומוביל עמו נשק כשהוא טעון, זאת כאשר אחרים, המעורבים בסכסוך, נמצאים בקרבת מקום ובמטרה להפחידם. לאחר מכן, נמלט הנאשם במהירות מהמקום.

טיעוני המאשימה לעונש:

7. בדיון מיום 10/11/14 הוגשו טיעוני המאשימה לעונש בכתב. במסגרת השלמת טיעוניה בעל פה, הדגישה המאשימה את העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו ואת המעשים שביצע, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן. בהקשר זה הדגישה ב"כ המאשימה, כי הנאשם הוביל והחזיק בנשק בצהרי היום, באמצע כפר דבוריה, תוך שהוא מתעמת עם קבוצה שאיתה הוא מסוכסך וכי אין בנמצא כל אינדיקציה, כי התקיימה הידברות עם הקבוצה, או כי בין הצדדים נכרת הסכם "סולחה". כן הדגישה, כי הפסיקה בעבירות בנשק ברורה וחד משמעית ועיקרה מאסר מאחורי סורג ובריח.

8. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם ולעולה מהם, כמפורט בטיעוניה שם. בהקשר זה הדגישה המאשימה, כי לדידה, די היה בתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם כדי להבין לאן פנינו מועדות וכי לא זהו הזמן להתחיל הליך טיפולי אשר נדחה שוב ושוב, על מנת לאפשר לנאשם להירתם להליך כזה. עוד ציינה, כי גם עתה, לאחר יותר ממחצית השנה, הנאשם אך בתחילת דרכו של ההליך ועדיין מונע ממניעים חיצוניים. המאשימה סבורה עוד, כי אמנם אין עסקין בתסקיר שלילי, אך מאידך, אינו חיובי מספיק בנסיבות העניין. אחיזת הנאשם בהתנהלות המסכנת את הציבור, עדיין שרירה וקיימת.

9. עוד טענה המאשימה, כי אם יחליט בית המשפט לאמץ את המלצות התסקיר, הרי שהוא יעדיף את האינטרס

השיקומי הלא וודאי של הנאשם, על פני האינטרס הציבורי.

10. בנסיבות אלו, לאור חומרת העבירות, הפסיקה החד משמעית בעבירות אלו ונסיבותיו האישיות של הנאשם אשר אינן חריגות ואינן מצדיקות סטייה ממתחם הענישה המקובל בעבירות כגון דא, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, מאסר מותנה וחיובו בתשלום קנס כספי שלא יפחת מ - 10,000 ₪.

11. במסגרת טיעוניה הכתובים, הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. עוד טענה, כי הערך החברתי המוגן בעבירות בנשק הינו ביטחון הציבור. בהקשר זה הדגישה, כי נשק חם הינו מסוכן וכי החזקתו, נשיאתו והובלתו, צפויים להוביל לשימוש בו לביצוע עבירות פליליות או אידיאולוגיות ואף לפגיעה בגוף ובנפש. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

12. עוד טענה המאשימה, כי קשה לאמוד את מידת הפגיעה בערך המוגן שעה שעסקין בביטחון הציבור, או באינטרס ציבורי דומה שכן, בעוד שבמקרה של פגיעה בגוף או ברכוש, הפגיעה היא קונקרטית, הרי שקשה ואף בלתי אפשרי לאמוד במדויק את הפגיעה בביטחון הציבור, בעבירות נשק. עם זאת, הפגיעה בציבור הנובעת מזמינותו של נשק חם המוחזק בידי אנשים בבתיים, או נישא על ידם ברחובה של עיר, הייתה משמעותית וחמורה. תופעה זו, כך לדידה של המאשימה, הינה הקרקע המאפשרת שימוש בנשק חם לביצוע עבירות ופגיעה בגוף ובנפש.

13. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ציינה המאשימה, כי הנאשם לא "נקלע" לאירוע בו החזיק בנשק באופן רגעי וספונטני. הנשק הגיע לידי הנאשם והוא בחר לשאת אותו ברחבי הכפר במהלך סכסוך חמולות, כשהוא טעון. מעשה כזה, כך לטענת המאשימה, הינו מעשה מתוכנן וכי הנאשם אף מודה, כי הייתה בהחזקת הנשק הטעון כוונה להפחיד ואף ציין כיצד התכוון להפחיד את הזולת כשהנשק טעון.

14. עוד טענה המאשימה, כי העבירות בוצעו במלואן ע"י הנאשם וכי הוא אחראי באופן מלא לתוצאותיהן. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, טוענת המאשימה, כי אמנם הנאשם טען, כי כל כוונתו הייתה להפחיד, אך לא ברור כיצד התכוון לעשות זאת ומן העובדות בהן הודה ניתן רק להסיק, כי שימוש בנשק הטעון היה מממש את כוונתו. באשר לנזק הצפוי מנשיאת והובלת נשק חם, טוענת המאשימה, כי מהותו של זה היא, כי יעשה שימוש בנשק וכי שימוש כזה עלול לפגוע בגוף ובנפש כאשר הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שעסקין בנשק טעון. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, טוענת המאשימה, כי נשק המוחזק שלא כדין ומובל בחוצות העיר, פוגע בביטחון הציבור ומסכן אותו.

15. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, טוענת המאשימה, כי מדיניות זו בעבירות מסוג זה, הינה הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות משתנות. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית. עוד ציינה, כי בתי המשפט קבעו בשנים האחרונות, כי יש להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה במטרה להרתיע מפני עבירות בנשק, על מנת למגר

את התופעה.

16. בנסיבות אלו, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

17. באשר לקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, תוך בחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה, כי הנאשם הינו צעיר, נעדר הרשעות קודמות והודה בהזדמנות הראשונה. כן הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם והדגישה, כי מהתסקיר עולה, כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה, מנסה להיתלות בטענה כאילו ההתרחשויות קרו לאור שימוש לרעה באלכוהול, כאשר הנאשם מביא בפני שירות המבחן גרסה לפיה, לאור היותו תחת השפעת אלכוהול, הוא קיבל מאחר שאינו זוכר מיהו, אקדח. עוד ציינה המאשימה, כי שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו נכון להתבוננות פנימית עצמית, מכחיש נזקקות טיפולית וכי מהתסקיר עולה, כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות בגרת למעשיו ותולה את ביצוע העבירות במוקדי שליטה חיצוניים. זאת ועוד, הנאשם רואה בהתנסויות פורצות גבול וחוק, כמוויות והתנסויות שדרךן הוא לומד על עצמו. זאת ועוד, הנאשם הביע העדר נזקקות טיפולית, אינו נוטל אחריות לתוצאות מעשיו וחסר מוטיבציה לערוך שינויים. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשם לא יפיק כל תועלת מקשר טיפולי והעריך, כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פורצת חוק. לפיכך, בתסקירו הראשון, שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית וממליץ להשית על הנאשם עונש ממשי ומרתיע.

18. למרות האמור ולבקשת הנאשם, כי תינתן לו הזדמנות נוספת, הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר נוסף אשר גם ממנו עולה, כי הנאשם מתקשה לגעת בעולמו הרגשי ומגיב באופן אימפולסיבי בטרם שוקל את צעדיו. שירות המבחן התרשם, כי יש מקום לאפשר לנאשם המשך טיפול בו יתמודד עם רגשות מודחקים, כאשר שירות המבחן שב ומתרשם, כי המניע לשיתוף הפעולה הינו חיצוני, אך הוא מקווה, כי עם הזמן, יהפוך לנזקקות מתוך רצון לשינוי. בנסיבות אלו, בא שירות המבחן בהמלצה, להשית על הנאשם צו מבחן וכן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם זקוק לענישה מוחשית בדמות עבודות שירות, חיובו בתשלום קנס ובחתימה על התחייבות כספית.

19. מהאמור לעיל, מבקשת המאשימה ללמוד ולהדגיש, כי גם הפעם אין מתרשם שירות המבחן, כי הנאשם הביע נזקקות טיפולית כנה וברור לכל, כי הדבר נובע ממניעים חיצוניים ומתוך שאיפה להקל בעונשו. שירות המבחן מביע תקווה, כי עם הזמן יהפוך המניע החיצוני לנזקקות טיפולית לטיפול משמעותי. לטענת המאשימה, אין לקבל עמדה זו של שירות המבחן, במיוחד לאור העובדה, כי גם בתסקיר המשלים והאחרון שהוגש בעניינו של הנאשם, עולה מסוכנות הנאשם לציבור. גם בתסקיר זה, שירות המבחן מביע עמדה ולפיה, הנאשם פועל באופן אינטואיטיבי ואימפולסיבי, מצב בו בזמניות לנשק יש כדי לסכן באופן מובהק וחד משמעי את הציבור, כפי שקרה בפועל במקרה דנן.

20. באשר למסוכנות הנאשם, מדגישה המאשימה, כי שירות המבחן התרשם בתחילה, כי הנאשם אינו בר טיפול בנסיבות הקיימות וקיים ממנו סיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד. מנגד, הנאשם אינו מתאים לטיפול כאמור, לאור עמדותיו ובסופו של יום בתסקירו הראשון, שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בעניינו של

הנאשם. זאת ועוד, בתסקיר הנוסף, שב ועלה פוטנציאל המסוכנות המתקיים אצל הנאשם והנובע מחוסר יכולתו להגיב בצורה שקולה. נתונים אלו בצירוף התפיסה המביעה חוסר נזקקות טיפולית ופעולה מתוך מניעים חיצוניים, מלמדים, כי המסוכנות הטמונה בנאשם בטרם עבר טיפול ובטרם הבשיל לכדי הפנמה ונזקקות טיפולית, גבוהה מאוד.

21. עוד מציינת המאשימה, כי במקרה דנן, יש צורך אף להחמיר בעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם מהטעם של הרתעת הרבים, כאשר הדגישה בהקשר זה, כי בתי המשפט הדגישו, כי עבירות הנשק הפכו למכת מדינה ויש, איפוא, צורך להרתיע את הרבים מלבצע עבירות דומות.

22. בנסיבות העניין ונוכח כל האמור לעיל, ובכלל זה המסוכנות הנלמדת מן הנאשם מתסקירי שירות המבחן והצורך להרתיע את הרבים, סבורה המאשימה, כי העונש הראוי לנאשם הינו עונש מאסר בפועל הנע בין 24 - 36 חודשי מאסר בפועל. עוד עותרת המאשימה להשית על הנאשם מאסר מותנה מרתיעה וחויבו בתשלום קנס כספי בסך 10,000 ₪. המאשימה מציינת עוד, כי הנאשם היה נתון במעצר בגין ההליכים נשוא תיק זה מיום 8/4/13 ועד ליום 11/7/13.

טיעוני הנאשם לעונש:

ראיות הנאשם לעונש:

23. כעד לעונש העיד מטעם הנאשם אביו של הנאשם, מר עבד אל עזיז עזאזיה. במסגרת עדותו העיד אביו של הנאשם, כי הנאשם השתנה וכי הוא מתפקד עתה באופן ראוי. עוד ציין, כי הנאשם מביע נכונות לסייע לו כאשר יסיים את הליכי נשוא תיק זה. אביו של הנאשם ציין עוד, כי הנאשם נתון בתנאים מגבילים וכי בנו הבכור אינו עובד. בנסיבות אלו, ביקש אביו של הנאשם את רחמי בית המשפט.

24. במסגרת חקירתו הנגדית, השיב אביו של הנאשם, כי בנו עבד בעת האחרונה עם אדם מכפר שיבלי, האב אישר, כי הוא מעוניין שבנו יסייע לו בפרנסת המשפחה ושב והדגיש, כי בעת האחרונה, התנהגותו של הנאשם השתפרה. אביו של הנאשם נשאל באשר להתנהגות הנאשם כלפי המעביד ולפיה, הנאשם התחצף, ברח ממקום העבודה ואף קילל. בהקשר זה השיב אביו של הנאשם, כי מר פראירה הוא זה שקילל את הנאשם. בהקשר זה ובאשר ליתר האמור בחקירת אביו של הנאשם, הוגשו הודעותיהם של מר פראירה ומר עבד במשטרה, אשר התקבלו וסומנו ת/1 ו - ת/2 וכן הוגש תצהיר אשר התקבל וסומן ת/3.

25. במסגרת טיעוניו לעונש ובהתייחס למסמכים אשר הוגשו ע"י המאשימה במסגרת חקירת אביו של הנאשם, ציין ב"כ הנאשם, כי המעסיק הוא זה שגירש את הנאשם ממקום עבודתו, המעסיק ניצל את מצוקת הנאשם שעה שהוא נתון תחת פיקוחו ובתנאים מגבילים. עוד ציין, כי בכל תקופת העבודה, המעסיק התנהג כלפי הנאשם באופן בלתי הולם ובסופו של יום, השניים החליטו להיפרד זה מזה.

26. ב"כ הנאשם התייחס עוד לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם ולטיעוני המאשימה בהקשר זה

וציין, כי בניגוד לעמדת המאשימה, לדידו, עסקינן בתסקירים חיוביים. כך הדגיש, כי בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר משלים אשר הינו חיובי ואשר ממנו עולה, כי הנאשם הגיע למפגשים רצופים עם שירות המבחן, עמד בנדרש ממנו ובסופו של יום, בא שירות המבחן בהמלצה, להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל אשר ירוצה על דרך עבודות שירות. באשר לטענת המאשימה ולפיה, הנאשם הינו מסוכן לציבור, טען ב"כ הנאשם, כי במהלך שהיית הנאשם בתנאים מגבילים, הוא יצא מספר פעמים לטיפולים רפואיים וחזר הביתה ולא נרשמה לחובתו כל הפרה. זאת ועוד, הנאשם יצא למפגשים אצל שירות המבחן וגם באלה עמד כדן. אם רצה הנאשם לבצע דבר מה שלילי, הרי שיכול היה לעשות כן ומשאין בנמצא אינדיקציה, כי הנאשם הפר באופן כלשהו את תנאי שחרורו, הרי שיש בכך כדי להצביע, כי אין עסקינן במי שהוא מסוכן לציבור.

27. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם נעדר כל הרשעות קודמות וכי זוהי מעידתו הראשונה בחייו. כן הפנה לתיקון המהותי שנעשה בכתב האישום הנובע מקושי ראיתי. ב"כ הנאשם הדגיש עוד, כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. עוד הדגיש, כי מדובר בבחור צעיר, בן 21 שנים, הנמצא בראשית חייו וכי עד להגשת כתב האישום, ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד באופן מתמיד ודאג לפרנסת בני משפחתו. זאת ועוד, הנאשם נמנע מחיי חברה שוליים וכפי העולה מתסקיר שירות המבחן, הוא ביטא כוחות תוך שמירה על גבולות, הודה במיוחס לו, לקח אחריות על המעשים והביע חרטה מלאה וכנה בשלהם.

28. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים לרבות איזוק אלקטרוני במשך כשנה, זאת לאחר ששהה במעצר מאחורי סורג ובריוח במשך כשלושה חודשים. כך הדגיש, כי ניהול ההליך נמשך זמן רב וכי יש בכך כדי להוות עבור הנאשם גורם מרתיע ומחדד גבולות, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן.

29. במכלול השיקולים ובשים לב לכך שהענישה לעולם אינדיווידואלית היא, טען ב"כ הנאשם, כי השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח, תחשוף את הנאשם לדפוסים עבריינים קשים, זאת במיוחד נוכח מצבו הנוכחי והיותו נעדר עבר פלילי.

30. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יסתפק בתקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריוח, כמו גם שהייתו בתנאים מגבילים במעצר בית מלא וימנע מלהשית עליו עונש מאסר בפועל כלשהו, תוך אימוץ המלצת שירות המבחן, להעמיד את הנאשם בצו מבחן. לחלופין, עתר ב"כ הנאשם, כי אם בית המשפט יסבור, כי יש מקום להשית מאסר בפועל, כי אז זה ירוצה על דרך עבודות שירות, כפי המלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם הגיש והפנה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה שהושתה במסגרתה.

31. באשר לעתירת המאשימה לחיוב הנאשם לתשלום קנס, הדגיש ב"כ הנאשם, כי מצבה הכלכלי של משפחת הנאשם הינו קשה וכי הם הפקידו בעבור הנאשם כספים שנלקחו בהלוואה. עוד ציין, כי אמו של הנאשם אינה עובדת, אביו עובד במפעל וכי הם חייבים לאנשים שונים 20,000 ₪. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ימנע מלחייב את הנאשם בתשלום קנס ותחת זאת יחייבו בחתימה על התחייבות כספית.

32. בדבריו בפני, הביע הנאשם צער בשל מעשיו, ציין, כי הוא אינו מעוניין לשהות בבית הסוהר. עוד הדגיש הנאשם,

כי בעבר הוא התנהג באופן בלתי ראוי, אולם כיום הוא שינה את התנהגותו. הנאשם ציין עוד, כי הוא מעוניין לבנות בית ולשקם את חייו

תסקירי שירות המבחן:

33. כאמור, בעניינו של הנאשם, הוגשו 3 תסקירים מאת שירות המבחן.

34. מהתסקיר הראשון הנושא תאריך 5/3/2014, עולה, כי הנאשם כבן 21, רווק, בן למשפחה מוסלמית תושבת הכפר דבוריה, המונה זוג הורים ו- 4 ילדים. במסגרת התסקיר, הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן אווירה משפחתית נורמטיבית. עוד ציין, כי לזכותו 10 כיתות לימוד וכי הסיבה לנשירתו מבית הספר הינה העדר משאבים כלכליים, היות ואביו באותה תקופה היה מובטל מעבודה. לדברי הנאשם, אביו חזר לעבודה סדירה במפעל לפני כ- 3 שנים. עוד ציין הנאשם, כי עד למעצרו, עבד כצבעי.

35. הנאשם תיאר עצמו בפני שירות המבחן בתור ילד ומתבגר בעייתי שנהג באופן אימפולסיבי, פזיז וללא גבולות. עוד ציין הנאשם, כי מעורבותו הנוכחית בפלילים, מסייעת לו לערוך חשבון נפש אמיתי ולהתבונן במהות אורחות חייו, דבר המביא אותו לשקול חזרה למעגל הלימודים.

36. באשר לעבירות דנן, הרי שהנאשם התקשה לקבל אחריות לעובדות כתב האישום המתוקן. לדבריו, בעת האירוע, היה תחת השפעת אלכוהול וכי בעקבות ריב וסכסוך קודם עם בני חמולה אחרת בכפר, התרחשו קטטות בין הצעירים משתי החמולות, כאשר במהלך אחת מהן, הוא הותקף באורח קשה. הנאשם ציין, כי ביום האירוע הוא חשש שמא יפגע בשנית ולפיכך, החליט להגן על עצמו. הנאשם הכחיש, כי הוא הגיע לקטטה כשהוא מצויד באקדח ולטענתו, האקדח ניתן לו בעת האירוע מאדם שאינו זוכר, בשל היותו תחת השפעת אלכוהול. הנאשם הכחיש, את החזקת הנשק וכי לדבריו התנהלותו באירוע הייתה ללא שיקול דעת כלל. עוד ציין הנאשם, כי הוא חש שנעשה לו עוול היות והאנשים בני החמולה השנייה, החזיקו בנשק ואף ירו בו, אולם רק הוא נעצר.

37. בשיחות הנאשם עם שירות המבחן, הוא ענה על שאלות שירות המבחן באופן קונקרטי, ללא נכונות להתבוננות עצמית, בעיקר כאשר נדרשה התייחסותו לאורחות חייו ולמערכות יחסיו במשפחה. מהנאשם למד שירות המבחן, כי מאז נשירתו מבית הספר ועד למעורבותו בעבירות דנן, הוא נהג לבלות את רוב שעות היממה עם נערי שוליים, נהג לשתות אלכוהול בכמויות מופרזות, אם כי לדבריו, הדבר לא פגע בתפקודיו. הנאשם שיתף את שירות המבחן, כי הוא התנסה בסמים מסוג חשיש, אך הפסיק בכוחות עצמו. שירות המבחן ציין, כי נערכה לנאשם בדיקת שתן במפתיע אשר הצביעה על ניקיון משרידי סמים. הנאשם הכחיש נזקקות טיפולית בהקשר זה ואף ציין, כי הוא אינו רואה את עצמו כאדם מכור, או משתמש לרעה בחומרים ממכרים.

38. הנאשם שייך גם את מעורבותו בעבירות דנן וגם את אורח החיים שניהל לגילו הצעיר, לנטייתו לחפש אחר חופש, שייכות בקרב קבוצת השווים וחוסר התחשבות בגבולות. הנאשם הכיר בנטייתו לאימפולסיות ולעצבנות, אולם

יחס זאת לקשיי ראייה וסירובו להרכיב משקפיים.

39. שירות המבחן שיקף לנאשם את אורח חייו נטול המסגרת המחייבת של עבודה ולימודים והשלכותיו על התנהלותו פורצת גבולות. יחד עם זאת, הנאשם ציין, כי כל אלה הם נחלת העבר וכי כיום, בעקבות ההליך הפלילי בתיק דנן, הוא חש, כי השתנה והוא מתחיל פרק חדש בחייו. הנאשם לא הביע כל נזקקות לקשר טיפולי ולא התחבר לבעייתיות כלשהי בהתנהלותו, המצריכה עזרה מגורם חיצוני. הנאשם הדגיש עוד, כי הוא מעוניין לסיים את ההליך המשפטי מהר ככל האפשר וכי מבחינתו, הוא כבר קיבל את העונש הראוי. יחד עם זאת, הנאשם ציין, כי הוא אינו מביע חשש מפני תוצאות ההליך המשפטי גם אם יקבל עונש מאסר, בשל העובדה שהוא סומך על עצמו שהשתנה לטובה, מתחיל פרק חדש בחייו וכבר התנסה והסתגל למעצר ולשהייתו בתנאי מעצר בית.

40. בבוא שירות המבחן לגבש עמדה בעניינו של הנאשם, ציין שירות המבחן את התרשמותו מבחור צעיר, בשלהי גיל ההתבגרות, אשר ככל הנראה גדל באווירה משפחתית אשר בה לא סופקו לו המשאבים והגבולות הנדרשים לצורך התפתחות אישית תקינה. עוד צוין, כי זוהי מעורבותו הראשונה של הנאשם בפלילים וכי הנאשם מתקשה לקבל אחריות בוגרת למעשים ותולה את ביצועם במוקדי שליטה חיצוניים והשפעת האלכוהול על שיקול דעתו. ניסיונות שירות המבחן לחבר את הנאשם לבחירות שהוא עושה והשפעתן על הקורה לו, נתקלו בהתנגדות והצביעו על יכולת התבוננות נמוכה.

41. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשם רואה בהתנסויות פורצות גבול וחוק כ"חוויות והתנסויות" שדרךן, הוא למד על עצמו והפיק לקחים חשובים. במקביל, הנאשם התנגד לראות באפיק הטיפול הזדמנות נוספת ושונה שדרכה הוא עשוי ללמוד על עצמו בצורה בריאה ובטוחה יותר.

42. נוכח האמור לעיל, העדר נזקקות טיפולית, אחריות מינימלית לתוצאות המעשים וחוסר מוטיבציה לערוך בהם שינוי, מעריך שירות המבחן, כי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מקשר טיפולי והוא סבור, כי הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק, הינו גבוה. אשר על כן וחרף גילו הצעיר של הנאשם, מתקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו וממליץ להשית על הנאשם, ענישה מרתיעה.

43. מהתסקיר המשלים מיום 20/5/14, עולה, כי בהתייחס להערות הסניגור כפי שהן קיבלו את ביטוי בפרוטוקול הדיון הרלוונטי, ציין שירות המבחן, כי בתסקירו הקודם הוא רשם את גרסת הנאשם כפי שהובאה בפניו וכן ציין את הנתונים שעמדו בבסיס המלצתו, כפי שהובאה בתסקיר הראשון.

44. בשיחה האחרונה עם שירות המבחן, הנאשם הביע אכזבה בשל חוסר יכולתו לבטא עצמו כראוי בשיחה הראשונה שקיים עמו שירות המבחן. בהתייחסותו לעבירות דנן, הנאשם חזר על גרסתו הקודמת וציין, כי באותה תקופה שרר ריב קשה בין שתי חמולות בכפר וכי במועד האירוע, הוא היה נתון תחת השפעת אלכוהול וכי אינו זוכר כיצד הגיע הנשק לידי. הנאשם שב וציין, כי הוא לא הגיע לקטטה כשהוא מצויד באקדח וכי התנהגותו התוקפנית נבעה בעיקר מתוך חשש שמא יפגע ע"י הצעירים מהחמולה היריבה.

45. בשיחה נוספת עם שירות המבחן, הנאשם הביע חשש מפני תוצאות ההליך המשפטי ומהאפשרות של ריצוי עונש מאסר, ענישה אשר הוא רואה בה הרס לעתידו ולעתיד משפחת מוצאו. הנאשם שיתף את שירות המבחן, כי הוא חש כיום בוושה מול הוריו נוכח הסתבכותו בפלילים ואשמה על כי עיקר נטל פרנסת המשפחה נופלת על כתפי האב המתקשה כיום לעמוד בהוצאות הסתבכותו ומעשיו של הנאשם. הנאשם הוסיף עוד, כי הוא מצליח כיום להתחבר לאפשרות, כי הליך טיפולי עשוי לסייע לו במיתון נטייתו לתגובות אימפולסיביות, בהקניית כישורים ודרכי התמודדות יעילות עם מצבי מצוקה ושליטה בכעסים.

46. בשיחה נוספת שקיים שירות המבחן עם הנאשם, התרשם שירות המבחן מרמת חרדה גבוהה מתוצאות ההליך המשפטי, אשר הביאה את הנאשם לשינוי בעמדותיו ובמוכנותו להתבונן באופן ראשוני בחלקו ובאחריותו למצב בו הוא נתון כיום. שירות המבחן ציין, כי הוא ספקן באשר ליעילות מוטיבציה חיצונית זו לאורך זמן בהשגת השינוי ההתנהגותי הרצוי, אולם על מנת לבדוק הלכה למעשה את הצהרות הנאשם באשר ליכולתו להשתתף בהליך טיפולי ויכולתו לקבל אחריות אישית לאורח החיים שניהל, בא שירות המבחן בהמלצה לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם לתקופה של 4 חודשים.

47. בתסקירו המשלים והנוסף מיום 22/7/14, ציין שירות המבחן, כי מאז התסקיר הקודם, שולב הנאשם בחודש יוני 2014 בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים שהופנו לשירות המבחן בגין עבירות שונות. הנאשם הקפיד להגיע לכל המפגשים הקבוצתיים. במרחב הקבוצתי ניכרת החרדה הגבוהה של הנאשם מההליך המשפטי, אשר באה לידי ביטוי בעיקר את הדגשתו את מצבו המשפטי, את חווייתו הקשה מתנאי מעצר הבית ומהאיזוק האלקטרוני. שירות המבחן התרשם, כי בשלב זה עסקין במי המתקשה לגעת בעולמו הרגשי, נוטה להגיב באופן אוטומטי, אימפולסיבי וזאת, בטרם ישקול את צעדיו. שירות המבחן מעריך, כי התנהלותו זו של הנאשם במרחב הקבוצתי, מותאמת לשלב ההסתגלות לטיפול, לכישוריו ולגילו הכרונולוגי. חרף הקשיים שתוארו, ניכר, כי הנאשם מעוניין לתפוס מקום בתוך הקבוצה ובין חבריה, ומתאמץ להוות חלק פעיל בתוכה.

48. לאור התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם מנצל את ההזדמנות שניתנה לו, מקפיד להגיע למפגשים במועד ועל פי יכולתו להפיק מהם תועלת, סבור שירות המבחן, כי יש מקום לאפשר את המשך ההליך הטיפולי וכי במהלך הקשר הטיפולי, מניעיו החיצוניים של הנאשם לשיתוף פעולה, יהפכו לנזקקות אמיתית מתוך רצון לשינוי אורח חיו.

49. אשר על כן, בא שירות המבחן בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים. זאת ועוד, לאור התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם זקוק לענישה מוחשית לשם הכרה בחומרת מעשיו, בא שירות המבחן בהמלצה, כי יושת על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות, מאסר מותנה משמעותי ולתקופה ממושכת וחויבו בתשלום קנס ובחתימה על התחייבות כספית הולמת.

דין והכרעה:

50. כאמור, הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן אשר ענינו, נשיאת נשק שלא כדין

והחזקת נשק שלא כדין. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה, אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

51. הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה לאחר יום 10/7/12, ולפיכך חל בעניינו תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

52. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

53. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודה ועל פיהן הורשע. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישת הפסיקה בהקשר זה.

54. באשר לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, הרי שבית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. בית המשפט העליון הבהיר עוד בפסיקתו האחרונה, במספר הזדמנויות, כי הגיעה העת להחמיר בעבירות הנשק.

בהקשר זה ראה ע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה הנודעת לעבירות נשק בכלל, ולעבירת החזקת נשק בפרט, המקימה סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרת פוטנציאל להסלמה עבריינית, ולפיכך, מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופה מסוימת [ראו למשל: רע"פ 5921/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 6.5.2009]; ע"פ 3583/06 אדהאם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 5.12.2006]; ע"פ 6294/10 אלקיעאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 13.2.11)".

כן ראה ע"פ 49/11 סלאימה נ' מדינת ישראל, שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

עמוד 10

"בהחזקת נשק שלא כדין כרוך סיכון ניכר לציבור, הואיל וניסיון החיים מלמד כי לא אחת נעשה שימוש בנשק זה לביצוען של עבירות אחרות או לפעילות עוינת. למרבה הדאבה, תופעה זו היא נפוצה, ואת מחירה שילמו לא אחת בחייהם אנשים תמימים שלרוע מזלם נקלעו לזירה אלימה. בנסיבות אלו צריך העונש ליתן מענה גם להרתעת הרבים, היינו, שלכל יהיה נהיר כי עבירות מסוג זה עלולות להביא לכליאתם של מבצעהן".

55. בנסיבות אלו, הרי שהערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם הם ביטחון המדינה, שלום וביטחון הציבור והסדר הציבורי. במעשי הנאשם, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שעשה הנאשם כדי לפגוע באופן משמעותי וממשי בערכים החברתיים המוגנים, כפי שפורטו לעיל.

56. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש לתקופות משתנות. בסקירת מדיניות הענישה הנהוגה, נתייחס ונביא פסקי דין רלוונטיים המתייחסים לשתי העבירות שביצע הנאשם, בזיקה לשוני העונשי באשר לשתי עבירות אלו, בהתאם לענישה הנהוגה.

57. בע"פ 5220/09, **הייתם עוואודה נ' מדינת ישראל**, נדון ערעורו של נאשם נעדר כל הרשעות קודמות, אשר הודה והורשע בעבירה שעניינה החזקת נשק ותחמושת. על נאשם זה הושתו 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש, מאסר מותנה וחויבו בתשלום קנס. ערעור על חומרת העונש נדחה.

58. נשוב ונפנה לע"פ 5604/11, **נאסר נ' מדינת ישראל**, אשר צוטט לעיל, בו אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בן 12 חודשים ועונשים נלווים לנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד ואשר חלקו אף התיישן, אשר הורשע בעבירות בנשק (החזקת נשק ותחמושת) לאחר שבביתו נתפסו אקדח ומחסנית לאקדח ובה שמונה כדורים, תוך שהוא דוחה את ההבחנה בה ביקש סנגורו של המערער להתמקד, שבמרכזה הטענה לאי שמישות האקדח.

59. כן ראה ת"פ 37846-11-11 **מדינת ישראל נ' עידן גאון** (27.12.12). שם, הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות שעניינן, החזקת נשק שלא כדין (ריבוי עבירות) וגניבה. בין השנים 2005-2010 נטל הנאשם נשק, תחמושת וציוד מרשות צה"ל. בהמשך, ביום 2.2.10, החזיק הנאשם בביתו את הנשק והתחמושת. על נאשם זה נגזרו, בין היתר, 4 חודשי מאסר, שירוצו על דרך של עבודות שירות.

60. כן ראה ת"פ 26500-11-09 **מדינת ישראל נ' רפיק אבו רומי** (3.3.11). שם, הורשע הנאשם בעבירות שעניינן החזקת נשק והחזקת אביזרי נשק ותחמושת. ביום 16.11.09, בחיפוש שנערך על ידי המשטרה בתוך מבנה צמוד לרפת בטמרה נמצא, כי הנאשם החזיק ברשותו נשק, אביזרים ותחמושת,

כשהם מוסלקים בתוך הנמכת תקרה מגבס וכן, מאחורי מכונת כביסה ובתוך פח אשפה. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

61. כן ראה ת"פ (מחוזי נצרת) 1162/01 **מדינת ישראל נ' וג'די סביח ואח'**, שם הורשעו הנאשמים בכך שהחזיקו ללא רישיון כדין באקדח בקוטר 9 מ"מ ומחסנית שהכילה כדורים וכי הובילו את הנשק ברכבו של הנאשם 1. כאשר הבחינו במחסום משטרתי, הנאשם 1, אשר נהג ברכב, סטה לימין הדרך ובעוד שוטרי המחסום רצים לעבר הרכב שעורר את חשדם, השליך הנאשם 2 את הנשק מבעד לחלון הרכב. על הנאשם 1 הושת עונש מאסר בפועל למשך 15 חודשים וכן הופעל מאסר מותנה, כך שסך הכל נגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, זאת בצד עונשים נלווים. על הנאשם 2, הושת עונש מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, זאת בצד עונשים נלווים.

62. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נציין, כי הנאשם הצטייד בנשק מסוג אקדח. על רקע אירועים הקשורים לסכסוך, הגיע הנאשם למרכז הכפר כשהוא נושא ומוביל עמו את הנשק כשהוא טעון, זאת כאשר אחרים המעורבים בסכסוך, נמצאים בקרבת מקום ובמטרה להפחידם. לאחר מכן, נמלט הנאשם במהירות מהמקום.

63. בהקשר זה ראוי לציין, כי הנאשם החזיק שלא כדין אקדח והגיע עמו לטבורו של כפר, כשהוא טעון, זאת במטרה להפחיד אחרים המעורבים בסכסוך ואשר היו בקרבת מקום.

64. עוד ראוי לציין את חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות, שעה שהעבירות בוצעו במלואן ע"י הנאשם והוא אחראי באופן מלא לתוצאותיהן.

65. באשר לסוגיית התכנון שקדם לביצוע העבירות והאם עסקין במעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם, או מעשים רגעיים וספונטניים, נציין מחד, את עובדות כתב האישום המתוקן אשר מהן עולה, כי במועד אשר אינו ידוע למאשימה, הצטייד הנאשם בנשק מסוג אקדח וכי על רקע האירועים הקשורים לסכסוך, הגיע הנאשם למרכז הכפר כשהוא נושא ומוביל עמו את הנשק כשהוא טעון. מנגד, נציין את דברי הנאשם בפני שירות המבחן, כפי שהדבר קיבל את ביטויו בתסקירי שירות המבחן שהוגשו, בדבר קבלת האקדח במקום האירוע במרכז הכפר, ממאן דהוא, אשר הנאשם אינו זוכר את זהותו ושעה שהנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול. יצוין, כי דבריו אלו של הנאשם, עומדים הם במידה מסוימת בסתירה לעובדות כתב האישום, שעה שמהעובדות עולה כאמור, כי הנאשם הצטייד באקדח והגיע למרכז הכפר כשהוא נושא ומוביל עמו את הנשק כשהוא טעון.

66. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, ראוי להדגיש, כי עבירות הנשק בכלל טומנות בחובן פוטנציאל למסוכנות מוחשית וממשית לשלום הציבור ולביטחוננו. באשר לנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות, יצוין בהקשר זה האמור בעובדות כתב האישום המתוקן ולפיהן, הנאשם הגיע עם הנשק כשהוא טעון, במטרה להפחיד את המעורבים בסכסוך אשר היו בקרבת מקום, על המשמעויות הרחבות הקמות

מכך, באשר לנזק שעלול היה להיגרם מהחזקת אקדח כשהוא טעון ברחובה של עיר, בנוכחות אחרים, אשר מעורבים בסכסוך עם הנאשם ואחרים.

67. מאידך ראוי לציין, כי כעולה מעובדות כתב האישום, הרי שבפועל לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם כל נזק ממשי ומוחשי בעטיו, מבלי להקל ראש בעצם נשיאת הנשק, החזקת האקדח ברחובה של עיר כשהוא טעון ובנוכחות אחרים, עמם נתון הנאשם בסכסוך.

68. עוד נציין את מהות הנשק, שעה שעסקינן בהחזקת אקדח ובנשיאתו, זאת כשהוא טעון.

69. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 7 חודשי מאסר בפועל, לבין 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

70. עתה עלינו לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם בהתייחס למתחם העונש ההולם, כפי שקבענו לעיל. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה, נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

71. סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

72. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין מחד, כי עסקינן במי שהוא בוגר, יליד 1993, זאת בשונה ממי שהוא קטין. יחד עם זאת נציין, כי עסקינן במי שהוא "בגיר - צעיר" כהגדרת בית המשפט העליון בסוגיה זו, על ההשלכות הרחבות הקמות מכך. בהקשר זה נציין, כי בעת ביצוע העבירות, היה הנאשם כבן 20 שנים וכי כיום, הנאשם הינו כבן 21 שנים.

73. עוד יצוין האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, אשר פורטו בהרחבה בליבת גזר דין זה. בהקשר זה נציין, כי מהתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם, עולה, כי הנאשם התקשה לקבל אחריות לעובדות כתב האישום המתוקן, תולה את ביצוע העבירות במוקדי שליטה חיצוניים וכי ניסיונות שירות המבחן לחבר את הנאשם לבחירות שעשה והשפעתן על הקורות לו, נתקלו בהתנגדות והצביעו על יכולת התבוננות נמוכה של הנאשם. עוד תצוין התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם רואה בהתנסויות פורצות גבול וחוק כ"חוויות והתנסויות", שדרך הנאשם לומד על עצמו ומפיק לקחים חשובים. במקביל, הנאשם התקשה לראות באפיק הטיפול, הזדמנות נוספת ושונה שדרכה הוא עשוי ללמוד על עצמו בצורה בריאה ובטוחה יותר. בסופו של יום כאמור, שירות המבחן התרשם בתסקירו

הראשון, כי הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק הינו גבוה וכי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מקשר טיפולי. בנסיבות אלו, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ, כי תוטל עליו ענישה מרתיעה.

74. מנגד, יצוין האמור בשני התסקירים הנוספים שהוגשו בעניינו של הנאשם וביתר שאת, האמור בתסקיר האחרון והמסכם ואולם, גם בתסקיר זה, ציין שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לגעת בעולמו הרגשי ונוטה להגיב באופן אימפולסיבי בטרם ישקול את צעדיו. שירות המבחן התרשם, כי יש מקום לאפשר לנאשם להמשיך את ההליך הטיפולי וכי במהלך הקשר הטיפולי, מניעיו החיצוניים של הנאשם לשיתוף פעולה, יהפכו לנזקקות אמיתית מתוך רצון לשינוי אורח חייו. בנסיבות אלו, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה של 18 חודשים. זאת ועוד, נוכח התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם זקוק לענישה מוחשית לשם הכרה בחומרת מעשיו, המליץ שירות המבחן, כי יושת על הנאשם מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות וכן מאסר מותנה, חיובו בתשלום קנס וחתימה על התחייבות כספית.

75. מהאמור לעיל עולה, כי גם עתה, לאחר ההזדמנויות שניתנו לנאשם ושני תסקירים נוספים ומשלימים שהוגשו בעניינו, עדיין עניין לנו בניצניו של הליך טיפולי, הנאשם עדיין מונע ממניעים חיצוניים לשיתוף פעולה ותקוות שירות המבחן היא, כי במהלך ההליך הטיפולי, אלה יהפכו לנזקקות אמיתית מתוך רצון לשינוי אורחות חייו של הנאשם. גם לעת הזו, לאחר זמן ניכר, עדיין הנאשם מתקשה לגעת בעולמו הרגשי, נוטה להגיב באופן אימפולסיבי בטרם ישקול את צעדיו.

76. מנגד, ראוי לציין, כאמור, כי עסקינן בבחור צעיר, אשר הינו נעדר כל הרשעות קודמות ואשר זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים. עוד עולה, כי עד להסתבכותו של הנאשם במקרה דנן, ניהל הנאשם אורח חיים פרודוקטיבי ונורמטיבי ועשה לביתו ולפרנסתו.

77. עוד יצונו נסיבותיו המשפחתיות והאישיות של הנאשם, הקורות אותו בתקופת נערותו ובהליך התבגרותו, בשים לב לקשיים בהתנהגות הנאשם, כפי שאלה פורטו בהרחבה וקיבלו את ביטויים בתסקיר הראשון שהוגש בעניינו. עוד יצוין, כי בסופו של יום ולמרות הקשיים כפי שהם בוארו ופורטו בתסקירי שירות המבחן, הרי שהנאשם נרתם להליך טיפולי, הגיע באופן רציף למפגשים עם שירות המבחן ושיתף פעולה בהליך הטיפולי, למרות ההתרשמויות המקצועיות וניצניו של הליך, גם לעת הזו, כפי שהם מקבלים את ביטויים בתסקיר המשלים והסופי שהוגש.

78. כך יצוין, כי בסופו של יום, שירות המבחן מעריך, כי מניעיו החיצוניים של הנאשם לשיתוף פעולה, יהפכו במהלך ההליך הטיפולי לנזקקות אמיתית, מתוך רצון לשינוי אורחות חייו וכאמור, שירות המבחן בא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה של 18 חודשים, זאת בצד מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות ועונשים נלווים. משכך, הרי שהמלצת שירות המבחן כוללת בחובה אפיק טיפולי שיקומי כצופה פני עתיד, בזיקה להערכותיו המקצועיות בהקשר זה.

79. עוד תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר והעובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים, על המשמעויות הקמות מכך. עוד יצוינו החרטה והצער שהביע הנאשם בשל מעשיו, כפי שהדבר קיבל את ביטויו הן בטיעוני בא כוחו לעונש והן בדברי הנאשם בפני. כך יצוינו טיעוני הנאשם ובא כוחו, כי הנאשם מעוניין לשנות מדרכיו, להעלות את מתווה חייו על דרך המלך, לבנות בית ולהשיב את חייו למסלולם התקין. טיעונים אלה ואמרות הנאשם, עולים בקנה אחד אף עם העולה מעדות אביו של הנאשם, אשר העיד כעד לעונש מטעם הנאשם ואשר פירט אודות השינוי שחל בהתנהגותו של הנאשם, ברצון הנאשם להשתלב בפרנסת הבית, לסייע לאביו, ובקשת אביו של הנאשם, לסייע לבנו ולנקוט כלפיו בדרך הרחמים.
80. כך תצוין העובדה, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריאח משך תקופה של כ- 3 חודשים ולאחר מכן שהה משך תקופה ניכרת במעצר בית מלא לרבות איזוק אלקטרוני, על המשמעויות הקמות מכך ובשים לב לקשיים והמצוקות הנלווים לאלה. כך לא נעלמו מעיני, טיעוני ב"כ הנאשם, כי במסגרת שהיית הנאשם בתנאים מגבילים משך תקופה ניכרת, התאפשר לנאשם לצאת לקבלת טיפולים רפואיים, למפגשים עם שירות המבחן והוא הצדיק את האמון שניתן בו ולא נרשמה לחובתו הפרה.
81. עוד לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם ולפיהם, בשים לב לכך, כי עסקינן במי שהוא צעיר, נעדר כל הרשעות קודמות, הרי שהשתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח, יכול ותביא להתדרדרות בהתנהגות הנאשם, בחשיפתו לדפוסים עברייניים, על המשמעויות הקמות מכך.
82. כך לא נעלמו מעיני מצבם הכלכלי של הנאשם ובני משפחתו, כפי שהדבר פורט בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש, כמו גם בדברי אביו של הנאשם בפני, כמו גם העולה מתסקיר שירות המבחן בהקשר זה. בהקשר זה יצוין, כי אביו של הנאשם מפרנס את בני משפחתו בגפו, וכי משפחת הנאשם נקלעה למצוקה כלכלית כמפורט בטיעוני ב"כ הנאשם.
83. עוד יצוינו דברי הנאשם בפני ולפיהם, הנאשם הביע צער בשל מעשיו, ביקש, כי לא ישלח לריצוי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח, ציין, כי שינה מדרכיו וכי הוא מעוניין לבנות בית ולשקם את חייו.
84. בנסיבות אלו, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה, האמור בליבת תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, האמור בתסקיר הראשון וההמלצה המובאת בסופו, מנגד, השוני באמור בתסקירים המשלימים שהוגשו וההמלצה העדכנית המובאת בתסקיר המסכם שהוגש, כמו גם הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל המעשים, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, העובדה, כי עסקינן בנאשם צעיר נעדר כל הרשעות קודמות ואשר זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם אך לא בצד הקיצון שבו.

85. באתי למסקנה זו, נוכח מקבץ הנסיבות שפורטו לעיל ומבלי שניתן להתעלם מהאמור בתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם וההמלצה המובאת בסופו, כמו גם הערכת הסיכון כצופה פני עתיד והעובדה, כי גם בתסקיר המשלים והעדכני, עניין לנו אך בניצניו של שינוי והאמירות הסקפטיות שהובאו בהקשר זה. מנגד, כאמור, שמתי ליבי לנתוני העושה, לנסיבותיו האישיות, לגילו הצעיר של הנאשם, להיותו נעדר הרשעות קודמות, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, העולה מעדות אביו, שהיית הנאשם בתנאים מגבילים, האמור בתסקיר העדכני, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, ההמלצה שהובאה בסופו של התסקיר ויתר ההנמקות שפורטו לעיל.

86. יחד עם זאת, סבורה אני, נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו ומיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, כי יש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל אשר ירוצה מאחורי סורג ובריה וכי ענישה בדמות זו המומלצת ע"י שירות המבחן שעניינה עונש מאסר בפועל שירוצה על דרך עבודות שירות בצירוף העמדת הנאשם בצו מבחן ועונשים נלווים, תהא ענישה בלתי מידתית בנסיבות אלו ולא יהא בה כדי לעלות בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם בזיקה למעשי הנאשם, לחומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, האמור בליבת תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו וההמלצה המובאת בסופם. הדברים מקבילים משנה תוקף אף נוכח עמדתו העונשית של ב"כ הנאשם כפי שפורטה לעיל ואשר זו חורגת היא ואינה עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו, עם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, עם מדיניות הענישה הנהוגה ועם מקבץ ההנמקות שפורטו לעיל.

87. מנגד, אף עמדתה העונשית של המאשימה, חורגת היא לחומרא, אינה עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו ועם מיקום העונש הראוי לנאשם ואינה משקללת נכונה את נתוני העושה, נסיבותיו האישיות, היות הנאשם נעדר עבר פלילי, גילו הצעיר, הודאת הנאשם, הצער והחרטה שהביע בשל המעשים, כמו גם ההליך הטיפולי בו החל ליטול חלק והמלצת שירות המבחן כפי תסקירו האחרון.

88. בזיקה לעמדת ב"כ הנאשם, נתייחס עוד ביתר שאת לסוגיה האם ראוי היה לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל, משיקולי שיקום, כפי שהתווה המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין. עניין לנו בבחור צעיר אשר כלל לא הביע נזקקות טיפולית בתסקיר הראשון שהוגש ואף לאחר כברת דרך זמן ממושך יחסית שניתן לו כדי לנסות ולהשתלב בהליך טיפולי, הרי שגם מהתסקיר המסכם שהוגש עולה, כי עניין לנו בניצניו של הליך, הנאשם עדיין מתקשה לגעת בעולמו הרגשי, מגיב באופן אימפולסיבי בטרם ישקול את צעדיו ונטילת החלק בהליך הטיפולי עדיין מונעת ממניעים חיצוניים. בנסיבות אלו, הרי שאין לנו הליך טיפולי, שורשי ומעמיק בו נטל הנאשם חלק ואין בנמצא סיכויי שיקום של ממש אשר קרמו עור וגידים ואשר בשלהם ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם, בזיקה למהות המעשים שביצע הנאשם והחומרה הגלומה בהם, משיקולי שיקום.

89. תלכיד עונשי, ראוי ומאוזן, כך לדידי, ראוי, כי יכלול בחובו עונש מאסר בפועל לתקופה ואולם זו לריצוי מאחורי סורג ובריה ואשר תעלה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם ועם מיקום העונש הראוי

לנאשם בתוך המתחם. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא "כחרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, טיבם ומהותם, הרי שראוי אף לחייב את הנאשם בתשלום קנס. יחד עם זאת, במתחם הקנס ההולם, בית המשפט צריך להזדקק אף למצבו הכלכלי של הנאשם ובהקשר זה, ראוי להפנות לטיעוני ב"כ הנאשם באשר למצוקתה הכלכלית של משפחת הנאשם, האמור בתסקיר שירות המבחן בהקשר זה, כמו גם עדות אביו של הנאשם בפניו. עוד ראוי לציין, כי הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים משך תקופה ניכרת, על המשמעויות הכלכליות הקמות מכך. לאחר ששקללתי כל אלה, אני סבורה, כי מתחם הקנס ההולם, נע במקרה דנן בין 3,000 ₪ לבין 10,000 ₪ וכי ראוי למקם את הקנס הראוי לנאשם ברף הנמוך של מתחם ההולם אך לא בצד הקיצון שבו.

90. עוד ראוי, כי בנסיבות העניין, הקנס שיושת על הנאשם, יהיה כאמור מידתי ויעלה בקנה אחד עם האמור לעיל ואולם זה ישולם מפאת מצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו בשיעורים חודשיים, שווים ורצופים לאחר שהנאשם ישוחרר מעונש המאסר שיושת עליו במסגרת גזר דין זה.

91. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 8/4/13 ועד ליום 11/7/13.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בנשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בנשק מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים, חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר, נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומדי חודש בחודשו, באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תגרור תוספת פיגורים כדן.

92. הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום י"ז טבת תשע"ה, 08/01/2015 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטתית, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות העניין, נוכח עמדות הצדדים קובעת כדלקמן:

א. אני מעכבת בזאת את תחילת ריצוי עונש המאסר וזאת למשך 14 יום מהיום.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש מאסרו ביום 22/1/15, עד לשעה 10:00, בבית מעצר קישון כשהוא מצויד בתעודה מזהה, אלא אם כן יעבור קודם לכן מיון מוקדם בשב"ס. כל התנאים המגבילים בכפוף להם שוחרר הנאשם לרבות הערבויות הכספיות יותרו על כנם להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונש מאסרו כאמור.

ב. סכום הקנס שהושת בסך 5,000 ₪ יקוזז מסכום העירבון הכספי שהופקד ע"י הנאשם במסגרת הליכי המעצר נשוא תיק זה בסך 20,000 ₪, כך שהיתרה בסך 15,000 ₪, תוחזר לאביו של הנאשם, מר עבד עזאיזה, לאחר התייצבות הנאשם לריצוי מאסרו כאמור.

ג. פתוחה הדרך בפני ב"כ הנאשם להמציא הודעה לתיק בית המשפט בתוך 5 ימים מהיום בדבר ימי המעצר בהם שהה הנאשם, ככל שהוא חולק על האמור בגזר הדין בהקשר זה. ככל שתוגש הודעה כאמור, כי אז זו תועבר לתגובת המאשימה ותינתן החלטה משלימה כנדרש.

ד. פתוחה הדרך בפני ב"כ הנאשם להגיש הודעה בדבר פתיחת חלונות באיזוק האלקטרוני ולאחר שתתקבל עמדת המאשימה בהקשר זה, תינתן החלטה משלימה כנדרש.

ה. אני פותחת חלון באיזוק אלקטרוני לנאשם היום, עד השעה 13:00, כדי לאפשר לנאשם לסדר את ענייניו ולגשת אל הרופא והכל בליווי אביו של הנאשם ולתכלית זו.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה בדחיפות למינהלת האיזוק האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ה, 08/01/2015 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

הוקלדעלידיעוןנדר